

ütles: „Minu esimesest kaardiväe rügementist!”

Kui keiser äraläks, andis uus pealik oma püksi teise soldati kätte, läks ja seadis ennast koha kaardiväe ohvitseride sekka. Need mõttsid teda uhke pilguga.

„Mis siin a siin tahad?” küsiti.

„Ma olen pealik esimeses keisri kaardiväe rügementis.”

„Sina — pealik?” hüidsid teised, „kes on seda öelnud?”

„Sema on seda öelnud”, vastas soldat, keisri peale näidates.

Niipea teretasid nad teda kui ühte eneste seltsist ja ta jäi ilma pikema jututa nende sekka.

### Sipelgatest.

„See on väga paha mis need sipelgad teevad”, ütles ema ühel päeval. „Seal naad jooksevad igapäev meie kuuse tüvi peal üles ja alla, toovad enestele ülemalt

pesaehitamise tarvis puru ja võib olla, et nad rikuvad viimaks selle puu kogu ümber.”

Siiis sai ühte ja teist arvatud, mis selle vastu peaks aitama ja viimaks üks lai tõrva-kriips puu tüvi ümber tehtud. Muid sündis sipelgarahwa seas üks vägev liikumine. Rahutumalt jooksisid weikesed elukad ühest teisi, aga kui nad tõrva-kriipsu ligi said, taganesid kohkudes tagasi, ajasid rutuga üks teisest läbi ja olid väga kihamas. Häliste jäeti rahu. Ja varsti nähti weike pruun reisironk mõõda maad edasi reisivat, aga mitte enam kuuse tüvi poole, vaid kogu parema poole kõrva, kus üks kask seisis. Pikemalt maadates nähti, et kavalad loomakesed kuuseokstes ulatavaid kaseokse endile teeks tarvitaksid, kuuse peale saada.

See näitab, et see tark inimene ühest väetimaist mõistmata loomakesest, kes asjas mitte kavalam ei ole. — Seal sai kasele ka tõrva-wõru ümber tõmmatud, laiem ja paksem kui kuuse peal oli, ja et tee hästi finni oleks, sai kuuse pealne veel kord märskelt üle-